

Měsícsvit 3

U rodinného ohně...

Dcerka

“Pověz mi mami o Onnim Cestovateli! Prosím!”

Matka

“Vždyť jsi ten příběh slyšela už tolikrát, lido...”

Dcerka

“To nevadí mami! Prosím!”

Matka

“Když to bude znamenat, že už konečně půjdeš spát... Dobrá tedy. Byl jednou jeden malý chlapec, který se jmenoval Onni. Věřil, že svět, ve kterém žijeme nemůže být to jediné, co existuje a když bude pořádně hledat, najde místo, kterým by se dostal někam jinam, dál. „

„Čas plynul a Onni rostl, až se z něj stal udatný válečník. I přesto, že podnikal nekonečné výpravy a jeho kmen ho velice uznával, nikdy nezapomněl na svůj sen o cestování mimo náš svět. Stále však nenacházel cestu. Pomalu ztrácel víru, ale jeho dětská touha neumírala...”

„Jednoho dne se Onni vydal na lov. Nešel však po známých stezkách. Sám nevěděl proč, možná to byla vůle bohů, každopádně ale pokračoval neznámým směrem. Najednou se mu zjevily bludičky, které mu začaly ukazovat cestu přímo doprostřed temného hvozdů. Onni se nebál a věřil tomu, že ho dovedou k tomu, co si nejmíc přál. Putoval celý den a celou noc a kolem se míhaly stíny netvorů. Když už se zdálo, že zahyne vyčerpáním někde v tomhle bohy zapomenutém lese, kmeny se rozestoupily a ukázalo se před ním místo, jaké ještě nikdy předtím nespapřil. Viděl před sebou malý vodopád, který ozařovalo světlo z nebe a voda chvílemi vypadala jako samotná duha. Jako by prsty bohů ukazovaly Onnimu, že tohle celý život hledal a zde je odměna za jeho víru. Na chvíli zaváhal, ale nakonec se rozhodl projít skrz.”

„Dlouhá léta o Onnim nikdo neslyšel. Všichni věřili, že zemřel při lovu. Ale jednoho dne se po mnoha zimách vrátil. Byl už starcem a v očích se mu zrcadlila hluboká moudrost. Začal vyprávět příběhy o svém putování a vždy začal u toho vodopádu...”

„Jakmile prošel na druhou stranu, nedokázal uvěřit vlastním očím. Před ním se vinula cesta, která vypadala, že je stvořená z vody a samotné duhy. Klikatila se několika směry a Onni zanedlouho zjistil, že je to jedno velké duhové bludiště. Jakoby tyto paprsky byly kořeny nějakého velkého stromu.”

Dcerka

“To byl Yggdrasil, že jo?”

Matka

“Ano, lido, byl to Yggdrasil... Ačkoli se Onni trochu bál neznáma, byl příliš zvědavý a tak šel dál a dál. Přece jen se zdálo, že opravdu našel to, co celý život hledal... Po nekonečně dlouhé době došel k něčemu, co vypadalo jako průchod. Když jím prošel, objevil se v místě, kde všechno vypadalo podivně ponuře. Byla tu cítit nezměrná vlhkost a i přesto, že to vypadalo jako nehostinné místo, Onni si byl jistý, že je tu živo víc, než by si možná přál. Později totiž viděl tvory, jejichž podoba prý přesahuje veškerou lidskou představivost...”

Dcerka

“A proč se teda nevrátil zpátky, mami?”

Matka

“Těžko říct. Někteří tvrdí, že byl prostě moc zvědavý, jiní, že si plnil svůj sen. Onni každopádně pokračoval dál. A objevoval jeden svět za druhým. Prý na vlastní oči spatřil ledové planiny Niflheimu a utkal se s obry po boku Ódina. Navštívil Vanaheim, kde se rozeběhnul po překrásných lukách nebo se v Helheimu dokonce popral se samotnou smrtí. Když viděl vše, mohl se vrátit a vyprávět o tom. Říká se, že právě díky němu víme o Yggdrasilu a dalších světech nějak propojených mezi sebou i s tím naším. Že jen díky Onnimu Cestovateli si dokážeme představit, jak vlastně každý z nich vypadá. Někteří dokonce tvrdí, že byl Onni bohy vyvolen, aby tohle poznání našel a donesl ho k lidem... A teď už spi!”